

indtaget til det foreliggende Lovforslag, skal jeg tillade mig at opløse det høie Thing om. Det er ikke af Uvillie overfor Jernbanevæsenets Udvikling i sin Helhed, at Mindretallet har stillet sig, som det har. Tværtimod, vi tiltræde fuldt ud Bestræbelserne med Hensyn til Udviklingen af vort Jernbanevæsen, hvorfomhelst der føles Trang dertil, men vi kunne ikke Andet end have for Øie, at man i første Linie maa se hen til, hvad der kan afhjælpe vort Land. Fremfor at sætte den gennemgaaende Trafik i første Linie, sætte vi Landets Fremkomst i materiel Henseende i første Linie, og i den Retning er der efter vor Mening Meget at gjøre. Der ligger jo endnu vidtstrakte Egne hen, som i mange Aar have haft Trang til Jernbaner, og jeg skal i saa Henseende pege hen til Slagelse-Næstved Egnen. Denne Egn har i mange Aar følt Trang til en Jernbane, og det gjør den endnu den Dag i Dag. Man vil nu maasse indvende, at der jo til Overveelse og Behandling foreligger Forslag til Baneanlæg for Slagelse-Næstved m. m., men dertil vil jeg sige, at dette Forslag har mange Gange været for Rigsdagen, uden at hidtil noget Resultat er naaet. Jeg nævner dette her, fordi det er mig en Gaade, hvorledes det nu staar sig med Slagelse-Næstved Jernbanen. Der hviler ligesom et Slør over den i Udvalget; der ligger den, og man hører ikke Noget om den Ting. Jeg skal imidlertid ikke forbyde mig i eller komme ind paa den Ting her, da det ikke er paa sin Plads. Det er kun som et Exempel, at jeg nævner Slagelse-Næstved; thi der vil kunne paavises mange Steder her i Landet, hvor der er ligesaa megen Trang til Jernbaner som der. Det forekommer os, at Staten burde anvende langt flere Midler til Jernbaner paa de Egne, hvor der trænges dertil, end netop fortrinsvis at rette Bestræbelserne paa at fremme den gennemgaaende Trafik, skjøndt jeg dog maa tilføie, at Mindretallet underkender ingenlunde Betydningen af den gennemgaaende Trafik; men som jeg sagde før, vi sætte Landets Krav i første Linie, og det er vor Formening, at Statskassen har rigelig Evne til at fremhjælpe det Ene uden at forsumme det Andet, og uden at andre ønskelige Statsformaal, som turde finde Rigsdagens Billigelse, skulle tilfidesættes. Altsaa med dette for Øie er det, at vi have stillet os, som vi gjøre, lige overfor det foreliggende Forslag. Der vil til Anlægget medgaa — jeg vil nævne som en rund Sum — 4 til 5 Millioner Kroner. Den ærede Ordfører nævnte den Sum, som var kalkuleret til Baneanlæg, Flytning af Stationer o. s. v., men her er ikke omtalt med

et Ord Expropriationsudgifterne, som jeg nok tør sige ville blive meget dyre, naar man ser hen til vedkommende Egn, hvor der skal anlægges Bane, flyttes Stationer m. m. Det vil altsaa ikke være overdrevent for mig at sige, at der vil medgaa til Anlægget 4, om ikke 5 Millioner Kroner. Det er ingen lille Sum at afse, naar man ser hen til, at der i Forveien er Jernbane og nødvendigt Materiel, og navnlig, naar man, som jeg før nævnte, tager Hensyn til andre vidt udfraktede Egne, hvor der ingen Jernbane findes, skjøndt der længe har været Trang til den. Det er en af Hovedgrundene til, at Mindretallet har indtaget denne afventende Stilling. Det er ikke just alene det Finanstille, der har været bestemmende for os. — Jeg skal tillade mig at gjøre nogle enkelte Bemærkninger angaaende de mere lokale Punkter i Forslaget. Der er først og fremmest Forholdene i Helsingør: Flytningen af Helsingørs Banegaard, Omlægning af Jernbanen paa godt en halv Meils Længde og Oprettelsen af et Dampfærgesleie i den nuværende Havn ved Helsingør. Mindretallet er sig fuldt bevidst, at der, naar der findes en gennemgaaende Trafik, er Foranstaltninger, der nødvendig maa træffes; men vi have savnet de fornødne Oplysninger og den fornødne Veiledning til at kunne tage fast Stade overfor disse Spørgsmaal. Vi have rettet alle vore Bestræbelser paa at faae fuld Klarhed over disse Forhold, men mærkværdigt nok, siger jeg, har det ikke fundet Gjengang. Bestræbelserne er viist tilbage, og hvad var dog mere naturligt, end at man i et saa vigtigt Spørgsmaal, hvor det dreier sig om 4—5 Millioner, søgte de fornødne Oplysninger for at komme til det rette Standpunkt? Være vore Bestræbelser i den Henseende lykkedes, saa kunde vi maasse have fulgt Flertallet. Navnlig nære vi, hvad der ogsaa er antydet i forskjellige Steder i Betænkningen, en Frygt for, at den nuværende Havn skal blive for lille, hvis man tør tro de Udtalelser, som ere fremkomne om, at nærværende Forandring vil føre en stor Trafik fra de to Lande Sverig og Norge over Helsingør ad Njøsenshavn til. Efter de Oplysninger, man har kunnet faae, ser det nemlig ud, som om der nok kunde bruges en Dampfærg af Lillebeltstypen; men, skal Trafikken udvides, som formodet, og vi derfor maa bruge Storebeltstypen, bliver den nuværende Havn for lille. Der maatte altsaa indrettes en ny Havn, hvad den ærede Ordfører ogsaa hentydede til, og som vilde komme til at ligge enten Nord eller Syd for den nuværende Havn. Dette kunde maasse atter føre til en Omlægning